

‘Alle wegen naar Rome’ is de titel van het reisverslag van Jan Blokker jr. over zijn voettocht naar Rome. Dat alle wegen leiden naar Rome zouden leiden is natuurlijk onzin. Wie constant naar het noorden, het westen of het oosten loopt, zal nooit in Rome aankomen en ook Blokker verzucht in zijn boekverslag dat het soms wel erg zoeken is, wanneer hij verdwaald is bij Pont à Mousson, even boven Nancy, en besluit om een stuk terug te lopen.

Toch geeft de titel wel iets aan: Blokker is namelijk een eigenzinnig man, zo blijkt uit zijn verslag. Blokker wil naar Rome lopen en buiten alle gebaande wegen of paden om zoekt hij zijn eigen weg, zigzaggend, naar het zuiden: ‘Ik scharrel in zuidelijke richting’, schrijft hij. Dat is niet helemaal waar want hij weet heel goed welke pleisterplaatsen hij wil aandoen. Deze worden namelijk vooral bepaald door een belangrijke historische gebeurtenis: ‘Het was de historische invalshoek die ik zoek’ en die Blokker ook heeft gevonden. En dat maakt dit reisverslag van een voettocht naar Rome uniek.

Van Amsterdam naar Doorn (omdat de Duitse keizer daar heeft gewoond) via Kornelimunster naar Trier (de eerste hoofdstad van Europa), over Pont à Mousson, (vanwege de 1e Wereldoorlog) naar Besançon, (geboorteplaats van Granvelle), om maar enkele voorbeelden te noemen.

En welke Alpenpas gaat Blokker over? Niet de Grand St Bernard, waar Napoleon met een groot leger overheen trok, maar Le col du Montgenèvre, vlak bij Briançon, de route die Hannibal volgde in 218 v. Chr.

Zo verhaalt Blokker over zijn passie voor belangrijke historische gebeurtenissen en gelukkig ook over zijn belevingen tijdens de voettocht. Met soms ontroerende passages als: ‘Ik voel me energiek als zelden tevoren. Het is niet dat ik het geluk zoek (dat zou wel wat pathetisch klinken), ik vind het zomaar aan de kant van de weg.’ (blz 175). Hoofdstukken hebben titels gekregen als ‘onrust’, ‘verlatenheid’.

Blokker is het prototype van de moderne pelgrim, gewapend met laptop en internetverbinding om verslag te doen van zijn belevenissen in relatie met historische kennis. En ook relativerend: ‘Wie lang onderweg is langs Europese provinciale wegen leert niet zozeer zijn vrienden kennen als wel zijn vijanden. De grootse vijand is de hond. Bijna net zo erg zijn de motorrijders. Ook heel erg zijn de wielrenners in colonne’s’. Hoe herkenbaar.

Samenvattend: handzaam, vlot geschreven, informatief en vol met unieke momenten van bezinning. Een inspiratiebron voor iedere pelgrim-in-spé, voor oud-pelgrims die herkenning zoeken en voor buitenstaanders die zo graag willen weten wat een moderne pelgrim bezielt.

pq